

Rigsdag, og dog er den ikke blevet det. Jeg kan vel indsee, at Mange kunne mene, at Færingerne burde have været hørt først, forinden Forslaget blev forelagt her, og det skulde jeg i og for sig heller ikke have meget imod, men at det skulde være Pligt at forelægge dem et saadant Forslag forinden, det kan jeg ikke indsee, ligesom jeg heller ikke kan indsee, at en enkelt Provinds skulde kunne have Ret at sætte sig op ligeoverfor hele Rigets Beslutninger, at den paa en Maade skulde kunne have Ret til at gjøre sig uafhængig ligeoverfor hvad det øvrige Rige bestemte og hvad de øvige Folkerepræsentanter vilde, det er en Mening, som jeg for mit Vedkommende ikke kan gaae ind paa.

Naar man fremdeles vil see hen til, hvorledes det stiller sig, netop med denne Gruppe, saa troer jeg ogsaa, at der kunde være andre Farer, som kunde ligge temmelig nær, dersom vi ikke saasnart som muligt fik den nærmere sluttet til os. Det kan ikke være de Herrer ubekjendt, at der er noget, som kan kaldes Ultranorffhed, og den har viist sig paa flere Maader, og saaledes har den ogsaa viist sig temmelig nærgaaende med Hensyn til Færøerne og Island. Naar der er en saadan Mening om disse Der, mener jeg, at det er rigtigt ikke at give den Næring, men derimod at slutte Færøerne saasnart som muligt til den danske Rigsdag, for at de kunde faae fælleds Repræsentation med Danmark, hvorved ikkun Forbindelsen bliver fast og sand. Jeg begriber heller ikke, hvorledes man her igjennem en dansk Rigsdag vil kunne komme til at tage Beslutninger med Hensyn til Færøerne, uden at de maatte være repræsenterede her. Den ærede fdbste Taler (Jespersen) talte om en Communallov, som han gjerne vilde stemme for, ja selv indbringe for Folkethinget for Færøerne, dersom blot denne Lov maatte blive forkastet; men jeg kan ei indsee, hvorledes dette skulde gaae til, og det synes mig, at der er en betydelig Modsigelse i den ærede Talers Ord og Mening i saa Henseende; thi efter det sande constitutionelle Begreb og efter Frihedens sande Begreb, tilkommer jo netop Besætningen og Lovgivningen Rigsdagen, og udelukker man Færøerne derfra, saa vil de kunde beklage sig over, at de vare besættede, og at der var givet dem en Lov,

som de aldeles ikke havde havt Deel i, og er Forffjellen paa Lovgivningen saa stor, som den ærede Taler meente, hvorledes skulde vi da, som ei kjende Færøernes Love, kunne diskutere her en Communallov for dem. Det er det anerkjendte nyere Begreb om constitutionel Forsatning og Frihed, som allerede, som bekjendt, i det engelske Parlament blev saa stærkt fremhøvet af den store Statsmand, da de nordamerikanske Fristater begyndte at løsrive sig, at enten maatte de have deres egen lovgivende og bestattende Magt eller de maatte tilstedes en Udgang til den lovgivende Forsamling, som vilde og skulde bestatte dem; dette Princip, der kom med Frihedens Morgenrøde, vilde vi her nu i vor unge Frihed gjøre Brud paa. Vil man altsaa ikke det, saa maa man gjøre Færøerne til en særegen Stat for sig, og dertil synes jeg rigtignok ikke, at der er nogen Grund. (Jespersen: Til en særegen Commune. Formanden ringer). Ja, til en særegen Commune, siger den ærede Rigsdagsmand, det er ganske ligefrem, at de maa gjøres til en særegen Commune, det ere Færøerne, og behøve ei at gjøres dertil; de kan have et Amtsraad, som ei udelukker, men som just fordrer, ligesom andre danske Communer, Repræsentation paa den danske Rigsdag. Slutteligen vil jeg bemærke, at jeg meget vel veed, at det er to forskjellige Grundanskuelser, som her gjør sig gjældende; den ene er Anskuelsen om en fast ordnet Stat, der er stærk ved den historiske Grundvold, hvorpaa dens Forvaltning hviler, stærk ved en passende Centralisation og Decentralisation, afsættet efter de politiske Forhold, Tidens og Sagernes Stilling. Jeg mener, at Forholdene og Tiden opfordrer til, at man skal søge saameget som muligt at slutte Alt sammen paa en fælles Rigsdag, at man ikke i et Land, som er splittet nok, og hvor den provindstille Forffjel er stor nok, skal splitte mere ad og lægge en provindstiel Stemning ind og give den en Magt og Myndighed, som ei fordres, og som ei allerede er tilstede. Den anden Anskuelse er den republicanste føederalistiske; denne vil hos os føre til de enkelte Provindsers Selvstandighed, som omsider, ifølge sine Conseqventser, udarte til de enkelte Indviders Selvrådighed, det ønsker jeg ikke, det